Gömörpéterfalva, 1896. október 7. – Budapest, 1972. április 29.

Kisparaszti családban született. Hat elemi osztályt végzett, majd gazdálkodásból élt. Részt vett az első világháborúban. Az 1930-as években kapcsolatba került a szélsőjobboldali mozgalmakkal. 1939-től 1944-ig a Magyar Parasztszövetség nyírcsaholyi községi szervezőtitkára. 1943-ban kommunista agitáció vádjával csendőrségi felügyelet alá helyezték, majd letartóztatták, Sopronkőhidáról szabadult ki 1944 decemberében. Hazaérkezése után telepfelügyelő és megbízott faluvezető falujában. 1945 elején belépett a Nemzeti Parasztpártba, a heves megyei pártszervezés egyik szervezője. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a NPP Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületében nemzetgyűlési képviselővé választották. 1945 decemberében a párt intézőbizottságának és képviselőcsoportjának együttes ülésén egymaga állt ki Kovács Imre politikájának támogatása mellett. Megtorlásként pártbeli ellenfelei korábbi szélsőjobboldali nézeteire hivatkozva 1946. márciusban eltávolították a pártból. Mandátumáról nem mondott, le megbízatása lejártáig pártonkívüliként volt a paraszti érdekek szószólója. 1947-ben visszatért a gazdálkodáshoz. Később letartóztatták, 1954-ben az államhatalom elleni szervezkedés vádjával 7 év szabadságvesztésre ítélték. 1956-ban feltételesen szabadlábra engedték. 1957-ben kötelezték a hátralévő öt év letöltésére.